

Can Roura

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Barri Les Casetes. Carrer Sant Cristòfol, 4
Alçada: 118

Coordenades:

Latitud: 41.59198
Longitud: 2.24251
UTM Est (X): 436867
UTM Nord (Y): 4604753

Classificació

Número de fitxa: 08108 - 114
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 7050701DG3075S0001TR
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 19/04/2022 - 15:52

Descripció

Casa de pagès de dimensions força grans que ocupa gairebé tota una illa al barri anomenat Les Casetes. Ha conservat els volums i, de manera molt parcial, la tipologia tradicional de casa pagesa popular del segle XIX. Consta de dos cossos residencials adossats, de planta rectangular i de dues plantes cadascun, més dues grans àrees de dependències auxiliars de construcció més recent que ocupen una superfície considerable tant a la part posterior com davantera.

El cos situat a ponent, que sembla el més antic, té coberta a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana. La façana principal, encarada vers migdia, ha estat reformada i les obertures s'han remodelat. El cos situat a llevant, molt allargassat, té la façana alineada amb l'anterior i presenta diverses obertures al nivell del primer pis de distribució no del tot regular. La part superior queda ressaltada per una doble cornisa que té la inscripció "PR" al centre. Tots els paraments són arrebossats i pintats de color crema.

Observacions:

Altres denominacions: can Mariano, ca l'Agustí. Informació facilitada pel propietari

Història

Antigament el centre de Lliçà de Vall era entorn de l'església parroquial, però no s'hi va formar cap nucli urbà. A finals del segle XVIII o principis del XIX va sorgir una concentració de cases disperses vora el camí que venia de les Torres i es dirigia cap a la parròquia tot travessant el camí de Sant Baldiri. Es va conèixer com Les Casetes i que es pot considerar l'embrió de l'actual nucli urbà. Sembla que les terres havien estat propietat de can Coll o de can Nadal. Les cases més antigues són les que es troben a la vora de l'antic camí: can Cosconer, can Filosa, can Quim, cal Ferrer, can Llanes (ja consten a l'Apeo o registre municipal de finques de 1818). També sembla que eren força antigues can Fleca i can Toni, situades al principi del camí. Vora can Toni hi havia un pont amb volta de pedra sota el qual circulaven els transeünts del camí. La resta de cases es van construir a mitjans de segle XIX: can Cinto Vell, can Camp, can Xic Filosa... I de finals de segle XIX hi ha can Cinto o can Sidro Filosa (1899). En un principi a cal Ferrer hi havia una petita botiga i cafè. D'altra banda, a la primera dècada del segle XX es va començar a construir la carretera de Paret a Bigues i Riells. L'any 1908 es treballava en el projecte i el 1909 ja s'hi feien obres. La carretera marcava un eix nord-sud sobre el qual es va prolongar el barri de Les Casetes tot configurant el nucli urbà més modern.

Pel que fa a can Roura en particular, no coneixem notícies antigues sobre l'origen de la casa. A principis de segle XX el propietari era Mariano Nadal Vila, i la casa era coneguda com a can Mariano. L'any 1921 a sol·licitud de l'Ajuntament a can Mariano s'hi instal·là el primer telèfon del poble. Es va considerar que era el lloc més adequat, i l'Ajuntament es comprometia a abonar el muntatge per un total de 825 pessetes, ja que s'havia de construir la línia des de Granollers. L'Ajuntament va pactar amb Mariano que se'l subvencionaria amb una quantitat fixa anual de 550 pessetes si es comprometia a fer tots els serveis de telèfon públic. Durant molts anys va ser l'única centraleta del poble i un lloc de tertúlies a Lliçà de Vall (Busto, 2017: 78). En el període de la segona República a can Roura hi tenia la seva seu Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). Cap a mitjans de segle XX Agustí Roure, que provenia del Molí d'en Roura, va comprar la casa. Aleshores estava partida en dues i a la part de llevant hi havia llogaters. Finalment el nou propietari va poder disposar de tot l'immoble i va unificar la casa.

Bibliografia

BUSTO VEIGA, Anna M. (2017). *Els nostres records. A l'Arxiu Municipal de Lliçà de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, P. 78-79.

CARRERAS FONT, Núria et al. (1999). *Lliçà de Vall, 1.000 anys d'història*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 63.

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 206.

